

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Expositio Capitvm Admonitorivm, Aedita Ex Tempore Ab Agapeto Diacono
Sanctissimae Dei Magnæ Ecclesiæ, ad Iustinianum Imperatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙ-

ΣΑ ΓΑΡΑ ΑΓΑΡΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ Α-
ΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗ-

σίας, πρὸς βασιλέα Ιουστινιανὸν.

EXPOSITIO CAPITVM

ADMONTORIORVM, AEDI-

TA EX TEMPORE AB AGAPETO

DIACONO SANCTISSIMAE DEI MA-

gnæ Ecclesiæ, ad Iustinianum Im-
peratorem.

APVD ANDREAM GESNERVM F.

M. D. LIX.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΣΣΥΡΙΑΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Μ. Δ. ΛΙΧ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣ

ΣΤΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΡΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ Α-
ΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗ-
σίας. ὧν ἡ ἀκρόσις ὡδ' ἔπ' ἔχει.

EXPOSITIO CAPITVM ADMONITORIORVM, AEDI- TA EX TEMPORE AB AGAPETO DIACONO SANCTISSIMAE DEI MAGNAE Ecclesiae. Quorum apex literarius sic pote habet.

Τῷ θεοπάτρι, καὶ ἡσέβεστῳ βασιλεῖ ἡμῶν ἱεσι-
κικῶ, ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχις διακόνος.

1
ἰμῶν ἀπάσης ὑποφύτου ἔχω ἀ-
ξίωμα βασιλῆος, πῶς ὑπερ-
παντες τῶν τῶν σε ἀξίωσαν-
τα θεῶν, ὅτι καὶ κατ' ὁμοίωσιν τῶν
ἱππευτικῶν βασιλέων, ἐδωκε σοι
τὸ σκεπτήριον τῆς ἀληθείας διουσίας, ἵνα πᾶσι αὐθροῦ-
πως διδάξῃς τῶν τῶν δικαίων φυλακῶν, καὶ τῶν
κατ' αὐτὸ λυσοάντων ἐκδ' ἰάξῃς τῶν ἰλακῶν, ὑπὸ
τῆν αὐτῶν βασιλῆων νόμων, καὶ τῆν ὑπὸ σε
βασιλῆων γνόμους.

2
ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνῆσαι πᾶσι τῶν βα-
σιλέων πολυόματ' ἔως, ἵνα κατέχω ἀσφαλῶς
τῆς δυνάμεως τῶν ἰακῶν, ἢ ἀποδέμῃς ἱερῶν
ἐλασῶν τῶν ἰακῶν, ἵνα τὸ σκεπτήριον τῆς παγ-
κοσμίας πολιτείας μὴ πρὶν πῆν λυμασθῇ ἀδικίας.

3
Θεὸν μέθμα καὶ πρῶτον οἱ αὐθροῦτοι, τὸ
γνώσαι πᾶσι ἑαυτῶν διδασκόμεθα. ὁ γὰρ ἑαυτῶν
γνοῦς, γνώσῃς τὸν θεόν, θεὸν δὲ ὁ γνοῦς, ὁμοιωθήσῃς τῶν
θεῶν. ὁμοιωθήσῃς δὲ θεῶν, ὁ ἀξίος ἡρόμεθ' ἑ-
θεῶν, ἀξίος δὲ γίνεται θεῶν, ὁ μὴ γὰρ ἀνάξιον πρῶτον
θεοῦ, ἀλλὰ φρονῶν μὴ τὰ αὐτῶν, ἀλλὰ φρονῶν, ποιεῖ δὲ ἑ
φρονῶν, ποιεῖ δὲ ἑ λαλεῖ.

4
Ἐπὶ πλοῦτων ἀγρία μὴ εἰς γὰρ εὐεδῶν,
πῶν γὰρ ἔχουσι πᾶσι τῶν γῆνους πτωχῶν,
καὶ οἱ γὰρ πορφύρα καὶ βύσσινον κενυμένοι, καὶ οἱ
γὰρ πρὶν ἢ νόσῳ τρυφώμενοι, ἢ διαδέματα πε-
ρικέμενοι, καὶ οἱ εἰς δ' ἄμα κενυμένοι, μὴ τῶν
νω εἰς πᾶσι ἐγκυμένω γῆν, ἀλλ' αὐτῶν χη-
σῶν τι σιωμῶμεθα τῶν πτωχῶν.

5
Ἴσθι ὡς ἡσέβειας θεοτῶν ἀγαλμα, ὅτι
ὅσα μεγάλων ἡξιάδης παρὰ θεοῦ δωρεῶν, πο-
σῶντα μέζοντ' ἀμοιβῆς ὀφειλέτης ὑποχρῆσθαι αὐ-
τῶν. οὐκ ἔστι ἀπόδοσ' ἑδ' ἀνεργεῖται τῶν χρεῶν τῶν δι-
χρευσίας, τῶν λαμβανόντων τῶν χρεῶν ὡς χάρις, ὅτι
χάρις τῶν χάρις αὐτῶν διδόντων αὐτῶν γὰρ αἰεὶ ἢ χάρι-
τῶν ἀρχῆς, καὶ ὡς χρεῶν τῶν χρεῶν ἀπ' ἰδῶν.

Diuo & pientissimo Imperatori nostro Iusti-
niano, Agapetus minimus Diaconus.

1
ONORE quolibet sublimio-
rem quum habeas dignitatem,
ὁ Imperator, honoras supra o-
mnes qui hoc te dignatus est
deum. quoniam iuxta similitu-
dinem coelestis regni, tradidit tibi sceptrum
terrenae potestatis, ut homines edoceres iusti-
custodiā, & eorū qui aduersus ipsum rabiunt
infectareri latratum, tum ipsius obtempera-
do legibus, tū subditos tibi regēdo pro iure.

2
Ceu gubernator uigilat perpetuo Impera-
toris oculatissimus intellectus, continens tu-
to aequitatis clauos, atque expellens fortiter
impetuosos iniquitatis fluctus, ut ne cymba
mūdane reipub. illidatur fluctibus iniquitatis.

3
Diuinum documētum & potissimum nos
homines ut cognoscat se quisque docemur, qui
enim seipsum cognouit, cognoscet deū: deū
vero qui cognouit, assimilabitur deo: assimi-
labitur autē deo, qui dignus factus deo est. di-
gnus denique fit deo, qui nihil indignum patrat
deō, sed qui ut cogitat quae ipsius sunt, ita tam
loquitur quae cogitat, quae facit quae loquitur.

4
Maiorum nobilitate ne quis delicietur. Li-
num enim habet omnes generis autorem, &
qui purpura byssoque turgēt, & qui paupertate
& aduersa ualetudine affliguntur, tam qui
diademate redimiti sunt, quam qui per cubi-
cula excubant. Ne igitur lutuletum iactemus
genus, sed morum integritate gloriemur.

5
Scito ὅτι pietatis diuinitus fabricatū speci-
mē, quia quāto maiorib' dignus habitus es tri-
buente deo munerib', tāto maius ipsi nomē es.
Ergo redde benefactori debitū gratitudinis, ac-
ceptati debitū ut meritū, & beneficio beneficiū
repēdēt: ipse enim semper & beneficij prior
promeretur, & ut debitū beneficia repensat.

Gratitudinem autem exigit a nobis, non quæ uerborum blandorum prolatione, sed quæ rerum piarum oblatione peragitur.

Nulla res ad eum commendabile reddit hominem ut posse quidem quæ uelit efficere: semper autem humana & uelle, & agere. Quoniam igitur a deo tibi donata est facultas, quæ indigebat propter nos bona tua uoluntas, omnia & uelis & agas, prout ei placet, qui eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles diuitiæ, fluuiatiliū undarum imitantur cursum. Modicum enim affluunt his qui habere se eas arbitrantur, mox uero refluentes ad alios accedunt. Solus autem beneficentiæ thesaurus stabili est possidentibus eum. bonarum enim actionum meritum ad autores retorquetur.

Inaccessus nimirum existit hominibus propter celsitudinem huius, quod hic deorum est imperij, facilis idem aditu es indigentibus. ob uim supernæ illius potestatis. atque a peccatis aureis his qui a paupertate obsidentur, ut inuenias dei auditum ad apertum. quales enim erga nostros fuerimus conseruos, talem circa nos reperiemus dominum.

Solicitam Imperatoris animam, speculi in modum abstergeri oportet, ut diuinis splendoribus, semper coruscet, rerumque distincta iudicia inde condiscat. nihil enim a deo facit quæ peragenda sunt conspiceret, atque custodire eam perpetuo lynceram.

Sicuti fit apud nauigantes, quum naua errat modicum, affert nauigantibus, nocentium. quum uero ipse gubernator, totius efficit nauigij perniciem: sic & in ciuitatibus, si quis ex subditis peccet, non tam remp. quam seipsum lædit. sin uero ipse princeps, uniuersæ infert reipu. detrimentum. is igitur ut non exiguam redditurus rationem, si quid neglexerit eorum quæ facta opus sunt, cum exquisita diligentia, & dictiter cuncta, & factiter.

Circulus quidam humanarum reuoluitur rerum, qui modo sic, modo aliter agitat ipsas, & circumfert. atque in his inæqualitas est, eo quod nihil ex præsentibus in eodem statu maneat. oportet igitur te potentissime Imperator in hac rerum uersabili mutatione, immutabilem habere pietatis cognitionem.

Auersari adulatorum pellacis sermones, ut in coruorum rapaceis mores. Illi namque corporis effodiunt oculos. isti autem animæ hebetant cogitatus, quum non permittant perspicere rerum ueritate: uel enim comendant non nunquam quæ reprehensione digna sunt, uel reprehendunt plerumque quæ omni laude sunt maiora:

διχαίσιαν δεχόμενοι τῶν ἡμῶν, ὅτι τὴν εὐεργεσίαν ἀγαθῶν πρὸς φοραί, ἀλλὰ τὴν εὐεργεσίαν ἀσεβῶν πρὸς φοραί.

6 Οὐδὲν ἔστιν ἐν δολομίῳ ἐργάζεται ἀνδρῶν, ὡς δὴ ἀνδρῶν μὴ ἀβύλεται πρὸς τῆν, αἱ δὲ εὐλανδρῶν καὶ βέλεται καὶ πρὸς τῆν. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ σοι λεγόμενα φιλίαις, ἡς ἐλεῖς ἡμᾶς ἢ ἀγαθῶν βέλεται, πάντα καὶ βέλου, καὶ πρὸς τῆν, ὡς ἀρέσκει ἐπὶ ταύτῃ σοι δεδωκῆσι.

7 Τῶν ὑψηλῶν χρημάτων ὁ ἀσπὶς πῶς τῶν πτωχῶν ἐδωμάτων μίμνεται τῶν εὐεργεσίαν. πρὸς ὀλίγον ἢ ὑψηλῶν τοῖς ἔχει νομίζουσι. μετ' ὀλίγον δὲ πρὸς τῆν, εἰς ἄλλο ἀπέρχεται. μὴ δὲ τῶν πτωχῶν ὁ θεοσεβῶν, μόνιμος ἐστὶν ἐν κεντημένοις ἀνδρῶν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν εὐεργεσίαν ἀχάριτον ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐκαστοῖς.

8 Ἀπρόσιτος ἢ ὑψηλῶν ἀνδρῶν τοῖς, εὐεργεσίαν. ἢ κατὰ βασιλείας. ἐν πρὸς τῆν δὲ γίνετο δευτέροις, εὐεργεσίαν. ἢ κατὰ βασιλείας καὶ ἀντιφάσις τῶν ὡς τῶν πτωχῶν πολιτοκρατοῖς, ἵνα εὐεργεσίαν τῶν θεοῦ ἀνεργησύνῃ. οἱ γὰρ ἀντιφάσις ἡμετέροις γινώμεθα σὺν θεοῖς, ὡς τῶν πτωχῶν ἐν εὐεργεσίαν τῶν δεσποτίῳ.

9 Τὴν πολυμειδίαν τῆς βασιλείας ψυχῆ, κατὰ τῆν δὴ κατὰ ἀσπὶς καὶ τῆν, ἵνα τῶν θεοῦ ἀντιφάσις αἱ κατὰ τῆν, καὶ τῶν πραγμάτων τῶν λελοῖς ἐκείνῳ διδάσκουσι. ὅθεν γὰρ ἔστιν ποῖα τὰ δέοντα κερδοῦν, ὡς τῶν φυλάσσειν ἐκείνῳ εὐεργεσίαν κατὰ τῆν.

10 Ὁ ἀσπὶς ὑπὲρ τῶν πλεόντων, ὅταν μὴ ὁ νόστις σφαλῆ, μίμνεται τῶν συμπτῶσι βλάβη. ὅταν δὲ αὐτῶν ὁ λυβερνήτης, πάντες ἐργάζεται τῶν πλοίου ἀπώλειαν. ὅταν καὶ τῶν πλοίου, ἀντιφάσις τῶν ἀρχοῦν ἀμέρτη, ὅτι τῶν πλοίου τῶν ἀσπὶς ἐργάζεται τῶν πολιτείαις τῶν βλάβη. ὡς οὐ μὴ μεγάλας ὑφέσεων ἐνδύνας, εἰ παρὶ τῶν δέοντων, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ λεγέτω πάντα, καὶ πρὸς τῆν.

11 Κύκλος τῶν ἀνθρώπων πῶς τῆν πρὸς τῆν, ἀλλοτῆ ἄλλως φέρων αὐτὰ, καὶ πῶς φέρων. καὶ τῶν ἀντιφάσις, ὅτι τῶν πρὸς τῶν τῶν τῶν τῶν. Αἱ οὐ σὲ ἱεράτις βασιλεῦς γὰρ τῶν ἀρχιστόφω μεταβαδῆ, ἀμετάβλητον ἔχει τῶν δισηβῆ λογισμῶν.

Ἀποστέφον τῶν καλῶν ἐν ἀπατηλοῦς λόγους, ὡς πρὸς τῶν καλῶν ἐν ἀπατηλοῦς πρὸς τῶν. οἱ γὰρ, ἐν τῶν σώματι τῶν ἐξορῶν οὐ φαλμῶς, οἱ δὲ, ἐν τῶν ψυχῆς ἐξ ἀμβλωσοῖς λογισμοῦς, μὴ συγχωροῦν τῶν ὁρῶν τῶν τῶν πραγμάτων ἀλλοθῆν. ἢ γὰρ ἐπιανοῦσιν ἐπὶ τῶν τῶν ἀξία, ἢ ψέγουσι πολλὰ τῶν ἐπιανοῦς, ἵνα δὲ οὐκ.

ἵνα δυοῖν ἐκ τούτων ἑκάστῳ ἀποδοθῆται ἡ ἐκαστοῦ ἐπιμέλεια, ἢ τὸ καὶ τὸ ἑκατέρωθεν ἀποδοθῆται.

13 Ἴσον δὲ καὶ πάντες τὸ βασιλεὺς φρόνιμα. τὸ γὰρ συμμεταβολῆσαι ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς, ἀβελήσας ἀβελήσας τεκμήριον γίνετα. τὸ δὲ παγίως ἢ τοῖς καλοῖς ἐρηθεῖν, ὡς τὸ δισεβῆσαι ἡμῶν ἐσθλείεται κρατῶν, καὶ μήτε πῶς ἀλαζονείαν ὑπεραίρειται, μήτε πῶς ἀδουμίαν καταφέρειται, βεβηκῶτων δὲ ἀσφαλῶς, καὶ ἀκράδαιαν ἔχόντων τῶν ψυχῶν.

Εἰς ἐκαστὸν μὲν ἔχει τὸν λογισμὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἀπάτης, καὶ βλέπει τὸ ὅτι δυνάμει ἐκαστὸν φύσεως, τό, π βραχὺ καὶ ἀκύνετον φρονεῖται πᾶσι καὶ τὸν σωεζούμενον τῆς ἀρετῆς ἔργον, ἐς τὸν τὸ ὑπόφρασιαν ἐκ μὲν πῶς ἐπιμένον, ἢ ἐκ τῆς ἀφροσύνης ὑπερβῆται.

15 Ὡς πάντες τὸ βασιλεὺς τὰ φρόνησιν, τὸ δισεβῆσαι τὸ εἰμῶν τὸν βασιλεὺς ἡσμεῖν. ὁ γὰρ πᾶσι ἀπέρχεται, καὶ ἡ δόξα μεταρχεται, τὸ δὲ λέγει τὸ φρόνησιν πολυτέας ἀδυνατίαι αἰῶσι συμπεκτένετα, καὶ λήθης ἐπιπέσει, ὅτι ἔχοντες ἐσθ.

16 Σφόδρα μοι δοκεῖ ἀποπᾶσθαι ἔμ, ὅτι πλεῖστοι ἐπὶ τῆς ἀφροσύνης ἀφροσύνη, ἢ ἀνομοίωμ ἡσμεῖν τῶν βλάβων πάχουσι ὁμοίαν. οἱ μὲν γὰρ, πῶς τὸ κέρου διαρρήγνυται. οἱ δὲ, πῶς τὸ λιμὸς ἀσφδεῖρονται. καὶ οἱ μὲν, κατέχουσι τὸ ἡσμεῖν τὰ πέρατα. οἱ δὲ, ἐκ ἔχουσι πῶς ἡσμεῖν τὰ πέρατα. ἵνα ἴδωσιν ἄμφω τὴν ἡσμεῖν τῶν ἀφροσύνης, ἀφροσύνης καὶ πῶς δέσει τὸ τῶν ἀφροσύνης, καὶ πῶς ἡσμεῖν, τῶν ἀφροσύνης μεταρχέται.

17 Ἐφ' ἡμῶν ἀφροσύνης τὸ ἀφροσύνης ὁ φρόνησιν, ἐν προεπίεσι τῶν παλαιῶν ἐσθ, ὅταν ἡ φιλοσοφία βασιλεύσῃ, ἢ βασιλεὺς φιλοσοφῶσιν. καὶ γὰρ φιλοσοφῶντων, ἢ φροσύνης βασιλείας. καὶ βασιλεύσῃ τῶν ἀφροσύνης φιλοσοφίας. εἰ γὰρ τὸ φιλεῖν σοφίαν ποιεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ σοφίας ὁ πῶς φρόνησιν, ἐν τῆς φροσύνης ἡμῶν ἀφροσύνης ἔχουσι, ὅτι φρόνησιν ὡς ἀφροσύνης τὸ πῶς ἐμὲ λεγόμενον.

Βασιλεὺς σε πατὰ ἀλήθειαν δεῖξομαι, ὡς βασιλεύει καὶ κρατῶν τῶν ἡδονῶν ἀφροσύνης. καὶ τὸν φροσύνης τῆς ἀφροσύνης ἀφροσύνης καὶ φροσύνης τῆς ἀφροσύνης ἀφροσύνης. ἢ μὲν γὰρ ἀφροσύνης φροσύνης, τὸν φροσύνης ἐχει διαφροσύνης. ἢ δὲ φροσύνης βασιλείας, τῶν ἀφροσύνης φροσύνης φροσύνης. καὶ ἢ μὲν, γὰρ φροσύνης φροσύνης φροσύνης. ἢ δὲ, τῆς φροσύνης φροσύνης φροσύνης.

19 Εἰ τῶν πάντων ἐσθ, κατὰ τὸν φροσύνης, γίνεσι φροσύνης ἀφροσύνης φροσύνης φροσύνης. ὅτι γὰρ οὕτω πῶς φροσύνης φροσύνης φροσύνης, ὡς φροσύνης φροσύνης φροσύνης φροσύνης. ἢ γὰρ φροσύνης φροσύνης φροσύνης φροσύνης.

ut de duobus alterum ab ipsis committatur, uel prauorum laus, uel contumeliosus bonorum contemptus.

13 Aequalem oportet semper esse Imperatoris animum: mutari enim pro rerum uarietatibus, mentis instabilis argumentum efficitur. Firmiter autem bonis inherere, qua firmitate primum uestrum corroboratum & fixum est imperium, & neq; usq; ad insolentiam extolli, neque usq; ad animi costernatione deijci, in tuta ueluti basi stabiloru est hominum, animam que inconuulsam habentium.

14 Si quis purum habet cogitatu humanæ deceptionis, perspicietq; suæ naturæ uilitatem, breuitatemq; ueloci fato obnoxia presentis uitæ, tum carni coniunctas insitasq; fordes, ad superbiam nunquam illabatur præcipitum quauis in excello dignitatis fastigio consistat.

15 Super omnia præclara quæ regnum habet pietatis, cultusq; diuini corona regem exornat. Diuitiæ nanq; euanescunt, uulgi fauor & aura transit. Sola uitæ deo placetis gloria immortalibus seculis coextenditur, & trans obliuionis tenebras collocat possidenteis.

16 Vehementer mihi uidetur absurdissimum esse, quod diuites & pauperes homines ex similibus rebus detrimentu simile patiuntur. Illi nanq; à copia reru perripuntur, hi uero fame pereunt. Ne illi occupat ultimo mundi terminos, hi nõ habet ubi callosa pedu uestigia si stant. Utigit utraq; pars fanitatis fiat copotes, auferedo & diminuedo istos tegere oportet, atq; ad æqualitatē inæqualitas trãstãreda est.

Nostris teporibus ostensum est, prosperæ uitæ tempus, quod prædixit quidam ex ueteribus futurum, cum uel philosophi regnabunt, uel reges philosophabunt: nam tum philosophado digni habiti regno estis: tũ uero regnãdo à philosophia nõ descuiistis. Si em̃ amare sapietiã efficit philosophiã, principiũ at sapietiẽ, dei est timor, quẽ in pectorib. uestris iugiter habetis, clarũ quã uerũ sit φ à me dicitur.

18 Te reuera Imperatorem asserimus, quippe qui & imperare ac dominari uoluptatibus uas, & tum corona castitatis reuinctus, tũ purpuram iustitiæ indutus incedis. Alijs nanque potestatibus mors ipsa succedit. Huiuscemodi uero regnum immortalem seruat perpetuitatem. Item alia hoc in seculo soluitur, hæc autẽ à perpetuo supplicio liberatur.

19 Si honore qui ab omnibus proficiscitur perfrui uis, presta te communem omnium benefactorem. nihil enim adeo attrahit ad bene uolentiam, ut beneficij gratia, quæ detur indigentib. φ enim ob metu præstatur obsequiũ,

fucata figurataq; eff adulatione, fidei honoris titulo fallens eos qui ipsi animum aduertunt.

Venerandum iure est uestrum imperium, quia hostibus quidem suam demonstrat potestatis aculeos, subditis uero exhibet humanitatem. Et quum illos uincat armorum uis, inermi charitate uincitur a suis. Quantum enim fera & ouis instertitium est, tantum esse inter eos discrimen arbitrat.

Essentia corporis aequalis est cuilibet homini Imperator, potestate autem dignitatis cunctorum praesidi deo. Non enim habet in terris se quenquam altiore. Oportet igitur ipsum ut deum non irasci, ut mortale non efferr. Nam etsi effigie diuina honoratus est, at puluer tamen terreno connexus est, quo edocetur ut erga omnes feruet aequalitatem.

Accepta eos qui bonorum te consiliorum admonitum uolunt, non eos qui adulari saepe numero student. Illi enim quod reuera expedit, respiciunt. Hi uero ad ea quae placet potentibus respiciunt, corporumque umbras imitantes, singulis eorum dictis applaudunt.

Talem te presta tuos erga famulos, qualem optas erga te dominum esse. Prout enim audimus, audiemur, & ut respicimus, respiciemur a diuino cunctaque obtuente aspectu. Priores igitur nos misericordiae misericordiam conferamus, par pari recipiamus.

Sicut exquisita specula tales monstrant uultum apparetias, qualia ipsa sunt archetypa, nitidas uidelicet nitentium, tristeis autem tristantiam. Eodem pacto iustum dei iudicium nostris actionibus assimilatur. Qualia enim sunt quae a nobis praestantur, talia ipse nobis par pari referens exhibet.

Consulta quae agenda sunt cum antea, exequere autem quae decreueris mature. Quoniam periculosum est admodum inconsiderata in rebus temeritas. Si quis enim, quae ex incosulta mente proueniunt mala, conceperit animo facile comperiet boni consilij commoda ut qui sanitatis dotem, post agrotationis experimentum persentiscunt. Debes igitur cordatissime rex tunc consilio prudentiore, tunc precibus ad deum impensioribus exquirere diligenter, quae mundo sunt expeditura.

Optime reges egregium tuum imperium, si omnia res operam perspicere, nec negligere patiare quicquam. neque enim paruulum est in te, quod paruulum esse apparet comparatione tuorum. quoniam uel exile imperatoris uerbum & minimum ingentem obtinet apud omnes uim.

Tibi ipsi custodiendi leges impone necessitatem, quum non habeas in terris qui te possit

κατεργασμένη δὲ δουλεία, περιπλασμένη ὑμῶν ὀνόματι φανακίζουσα αὐτὴ πρὸς ἀνεχόντας.

20 Σεπὴν δίκαιος δὲ μὴ ὑμῶν βασιλεία, ὅπου τῆς πολεμίοις μὲν δεικνύει τὴν θυσίαν, τοῖς ταπεινοῖς δὲ νέμει φιλανθρωπίαν. καὶ νικῶν κενὸς τῆ δουλείας τῶν ὀπλων, ἀόπλων ἀγάπῃ τῶν οἰκείων ἠθάται. ὅσοι γὰρ θυεῖς καὶ περὶ τὸ τῶν μέσων, ὅσοι δὲ ἀμφοτέρων ἠγείται τὸ διαφοροῦ.

21 Τῆ μὲν εὐσεία τῶν ὀφθαλμῶν, ἰσὺ πάντι ἀνθρώπων βασιλεὺς, τῆ θυσίας δὲ τῶ ἀξιώματι δμοιοῦ δὲ τῶ ἀπὸ πάντων θεῶ. ἐκείνη γὰρ ἀπὸ γῆς τῶ ἀπὸ τοῦ ὑψηλότερου. καὶ εἰνὼν αὐτῶν καὶ ὡς θεῶν μὴ ἐργίζεσθαι, καὶ ὡς θνητῶν μὴ ἐπαίρεισθαι. εἰ γὰρ καὶ εἰσὶν δεικνύ τετιμητοῦ, ἀλλὰ καὶ κόνει χοίκα συμπαίπλεκται. δὲ ἡς ἐκδιδάσκειται τὴν περὶ πάντας ἰσότητα.

22 Αποδέχου ὅτι τὰ χρεῖα συμβαλλόμεν ἐθέλωντας, ἀλλὰ μὴ ὅτι κολακόμεν ἐκασοῖς ἀποδιδόντας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμφέρον συμφοροῦσιν ἐν ἀληθεία. οἱ δὲ περὶ τὰ δοληρὰ τὰ τῆς κρατοῦσιν ἀφοροῦσι, καὶ τῶν σωματίων τὰς σκιάς μιμνησθαι, τοῖς τῶν αὐτῶν λογισμοῖς σιωποῦσιν.

23 Τοῖς τῶ γίνουσιν περὶ ὅτι οὐκ οἰκέτας, οἷον ἀλλήλοισι τῶν ἀπὸ τῶν χρεῖσθαι. ὡς γὰρ ἀκκομιθε ἀκκοδοσόμεθα, καὶ ὡς ἐρεῖμιο ἐραδοσόμεθα ἀπὸ τῶ θεία καὶ πάντες φέρου βλεμματι. προσεγγίζωμεν οὐδὲ τῶ ἐλέω τῶν ἑλεον, ἵνα τῶ ὁμοίω τῶ ὁμοίω ἀπλάβωμεν.

24 Ὡσπερ τὰ ἀκείβη τῶ κατόπλων θιούτας δέκνυσι τὰς τῶν προσώπων ἐμφάσεις, οἷα περὶ δὲ τὰ πρωτότυπα, φαιδρὰ μὲν τῶν φαιδρωομένων, σκυδροπὰ δὲ τῶν σκυδροπαζόντων, ἕτω καὶ ἡ δικαία τῶ θεοῦ κρίσις, τὰς ἡμετέρας προσέδωκεν ἰσομοίωσι. οἷα περὶ γὰρ αὐτὰ τῶ ἡμῶν ἐργασωμένα, θιούτα ἡμῶν ἐκ τῶ ὁμοίω πῆρεται.

25 Βασιλεὺς μὴ τὰ πρακτεῖα βασιλείας, ἐκτέλει δὲ τὰ κειθρήτα ἀποδίδωσ. ἐπεὶ λίαν δὲ σφαλερὸν, τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀπορίσκεσθαι. εἰ γὰρ τὰ ἐξ ἀβουλίας τῆς γίνουσαι κενὰ, τότε γνώσεται κενὰς τῆ δὲ βουλίας τὰ χρεῖσθαι, ὡς καὶ τῆ ὑγείας τῶ χάρην, μετὰ τὴν πείραν τῆ νόστο. δὲ εἰνὼν ἀφρονεῖσθε βασιλεῖ, καὶ βασιλῆ σιωποῦσθαι, καὶ ἀλλή σιωποῦσθαι. ἐξερωῶμεν ἀκριβῶς τὰ σιωποῦσθαι τῶ κόσμῳ.

26 Ἀριστεῖς διοικήσεις τὴν ἀγαθὴν σὺ βασιλείαν, εἰ πάντα ἀποδίδεις ἐφοροῦν, καὶ μὴ ἐν ἀνέχῃ τῶν ἑσῶν. ἔγρη μικρὸν ὑπὸ σοί, ὅπερ μικρὸν εἶν δόκει ἐν συγκρίσει τῶν ὄντων. ἐπειδὴ καὶ ἑνὸς βασιλείας ψιλὸν, μεγάλῳ ἔχει τῶν πᾶσιν ἰχθῶν.

27 Σαυθὲ τὴν τοῦ φυλάττειν ὅτι νόμον ἐπιδοῦ ἀνάγκη, ὡς μὴ ἔχων ὑπὸ γῆς τῶν διωκόμενων ἀναγκάσει.

εισαγαζέτω. ὅτι καὶ τῶν νόμων ὑπερέβησεν καὶ σέβας, αὐτὸς πρὸ τῶν ἀπῶν τούτους ἀδελφεοῦ, καὶ τοῖς ἑσθλοῖς φάνησται ὅτι ἤσανομεν ἐκ ἀκινδύου.

Ἰσομῶδες πλημμελεῖν, ὅτι καὶ ἀλλήλων τοὺς πλημμελοῦστας λογίζου. ἵκαν γὰρ πρὸς πολυτάληκται μὴ γινώσκουσιν, ἀνέχεται δὲ τῶν βίου τῶν ἀδελφῶν, σωεργὸς τῶν κακῶν ἢ ἀδελφῶν νετα. εἰ δὲ βέλεις ἀντιθέως ὑποδοκιμεῖν, καὶ αὐτὸς τὰ κακά ποιοῦστας προτίμα, καὶ τοῖς τὰ χεῖρσιν ἀδελφῶν ὑπὸ πῖμα.

λίαν συμφίρειν ὑπολαμβάνω, ὅτι φθόνον τὰς τῶν κακῶν σωφιστικῆσαι. ἔν γὰρ σωφόντα πᾶν ὅτε ἀνθρώποις πονηροῖς, ἢ παθεῖν, ἢ μαθεῖν ἀνάγκη τὴν πονηρόν. ὁ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς σιωδὶ ἀγαθῶν ἢ μίμωσιν τὴν καλῶν ἐκδιδοσκεται, ἢ μείωσιν τὴν κακῶν ἐκπαιδύεται.

Ἐγὼ σῶμα ὑπὸ θεῷ πᾶσι θεοῖς βασιλεύω, μηδὲν γὰρ τῶν πονηρῶν πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσεις. ὦν γὰρ αὐτὸ ἐκείνοι κακῶς διατρέξαντες, λόγον ὑπέχει θεῶ, ὁ δὲ τὴν ἐσχάτῃς δεδωκώς. μετὰ πολλῶν οὐκ ἐξέταστος αἰτῶν προβολῆς γινώσκωσαν.

Ἰσον νομίζω καὶ τὸν, ἢ τὴν ἐξ ἑδρῶν θυμῶν τῶν κακῶν καὶ τῶν ὀλιγῶν θελήσας τῶν καλοκαίσις. δεῖ γὰρ πρὸς ἐκαστὸν ἡμεῖς αὐτίκα διὰ τὴν πρὸς πονηρῶν μισθία μὴ ἀφιστάσθαι μήτε τὴν ἀλόγιστον ἐκείνων δυσωδίαν ἀμείωμεν, μήτε τὴν ἐπίπλαστον τούτων ἀμείωμεν ἀμείωμεν.

Ἡγὼ τὸς ἐν φίλοις ἀληθεύσας, μὴ αὐτὸς ἐπαυνοῦστας ἀπαντα τὰ πρὸς ἡμῶν λεγόμενα, ἀλλὰ αὐτὸς ἐξ ἑσθλῶν δικαίᾳ πάντα πράττειν ἀποδέχονται, καὶ συνηδονίαν ἢ ὑπὸ τοῖς χειροτέροις, ὑδισυγνάσοντας ἢ ἐπὶ τοῖς ἑσθλοῖς. ὅτι γὰρ ὄντως ἀφ᾽ ἑσθλῆς φιλίας διακινῶσιν τεκμήριον.

Μὴ μεταβαλέτω σοι τὴν μεγαλόφρονα γνώμην τὴν ὑπὸ γένεσιν ταύτης διωκασίας ὁ ὄγκος, ἀλλὰ ὡς ἐπίτηρον διέπων ἀρχῶν, ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν νοῦν γὰρ πράγμασι τῶν ἑσθλοῖς, μήτε γὰρ τῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, μήτε γὰρ τῶν ἀδελφῶν ταπεινῶν.

Ὡστε γρηγορῶς ἄλλοτε ἄλλοις ὑπὸ τὴν ἐχθρῶν μεταπομπῶν, καὶ πρὸς διάφορα νοσημίων εἰδῶν μεταπομπῶν, ὅπῃ δὲ διαμῶναι καὶ ἑσθλῶν ὄγκοι, ὅτι καὶ αὐτὸς διηκείσαστε βασιλεῦ, ἀλλὰ ἡμεῖς ἀμείβωμ ἀρχῶν, φθόνος δὲ καὶ αὐτῶν τὴν ἀνωτάτω ἡμῶν, ὁ αὐτὸς διαμῶναι ἐκ τῶν αὐτῶν πρὸς ἀγαθῶν, ἀναλλοίω τῶν ἐχθρῶν ἢ καλῶν ὅτι φρονήματα.

Νόμιζε ὅτι βασιλεὺς ἡμῶν ἀσφαλῶς, ὅταν ἐσθλῶν ἀνάσσει τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ ἀσπίδος ὑποστάσασθαι, (σπιστῶν)

cogere. Sic enim tūm legūm præ te ferēs cultum ipse, ante alios eas, uerendo: tum subditis constabit legū prauaricationem periculi non esse immunem.

28 Peccare & non cōhibere peccanteis iuxta aestima. Si quis enim in ciuitate uitam quidem ipse traducat eque, toleret autem uiuentis iniquē, focius malorum apud deū iudicatur. Quod si uelis bifariam approbari, ut pulcherrima quæq; gerentis honora, ita teterrima patrantibus succense.

29 Expediri admodum arbitror, effugere prauorum contubernia. Qui enim cum hominibus improbis semper uersatur, eū uel pati uel discere malū aliqd necesse est. Qui uero unā cū bonis degit, uel imitationē honestorum docetur, uel diminutionem uitiorum cōdit.

30 Terrarum orbis à deo cum concreditū tribuit regnum, caue ne aliquo utaris ex prauis ad rerum administrationes. Quæ enim illi speram fecerint, eorum rationem reddet deo qui peccandi facultatem ipsis indulerit. Magna igitur & diligenti cū perscrutatione magistratum permotiones fiant oportet.

31 Aequale reor esse malum, & inimicorum excandescere flagitijs, & amicorum demulceri blanditijs. Oportet enim utriusq; resistere, nec usquam à decore discedere: neq; irrationabilem eorum maleuolentiam ulciscendo, neq; fictitiā horū beneuolentiā remunerādo.

32 Existima uerissimos amicos, non quæ laudēt omnia, quæ dicantur abs te, sed qui nihil non integro iudicio facere contendent. Sic ut gratulentur tibi, si bene: tristentur contra, si perperam dixeris fecerisue. Hi em̄ reuera ab omni fraude abhorrentis amicitia præferunt insignia.

33 Ne mutet tibi magnanimam mentē, terrenæ huius potestatis moles, sed ut fragilem factus obnoxium regens principatum, immutabilem habeto intellectu in reb. mutalibus nimia neq; lætitia sublimem te extollens, neq; mœstitia uilescens.

34 Sicuti aurum quāuis modo sic, modo aliter ab arte transfiguretur, atq; ad uarias ornamentorum species transformetur, permanet tamen id quod est, nec mutationem patitur. Sic ipse quoq; inclutissime Imperator, licet aliud ex alio per gradus obtinueris regnum, puenisq; ad ipsum supremum honorem, ide tamen permanes non in eisdem reb, inalterabilem continens in officio animum.

35 Existima tūc demum te tuto regnare, cum uolentibus imperas hominibus. Quod enim inuito animo subijcitur, seditionibus fluctuat

Dddd 4 capta

capta occasione. Quod uere uinculis bene- uolentia regitur, stabilem scruat erga rectorē obedientiam.

Vt dominium imperij tui facias decantabi- le, quantam habes aduersus subditos peccan- teis iram, tantā habendam esse tibi aduersus teipsum peccantem censeto. Nemo enim ua- let tanta pollentē potestate corrigere, nisi ra- tio propria, quæ ex ipso peccante moueatur.

Magnam qui potestatem adeptus est, largi- torē potestatis imitetur pro uiribus. Si enim imaginem gestat rerum presidis dei, atq; per ipsum continet rerum principatum, in eo ma- xime imitabitur deum, ut non existimet quic- quam misericordia preciosius.

Super aurum & lapidem preciosum, bene- ficentia diuitias nobis ueluti thesaurū recon- damus. Illæ nanq; tum in presentī uita oble- ctant spe futura fruitionis, tum in futura dul- ces inem afferunt, experimento gustuq; spera- tā beatitudinis, quæ uero nunc circa nos ap- parent, tanq̄ nihil ad nos pertinentia, ne nos

Da operā ut eos splen- (nimium allecēt. didioribus, demerearis remunerationib. qui cum beneuolentia capessunt, quæ mandatur abs te. Hoc enim pacto & bonorum augebis alacritatem, & malos docebis ut deditant malitiam. Eisdē enim censeri dignos, qui non eadem faciunt, nimis nefarium est.

Prociuosissimum omniū est imperiū. Tūc uero uel maxime huiuscemodi est, quum hāc qui circumdatus est potestatem, non ad per- tinacem & temerariam sœuitiam propensus sit, sed ad equitatem respiciat, inclementiam ut ferinam auersando: humanitatem, ut deo si- milem p̄ se ferendo.

Acqua lance tam ad amicos quā ad inimi- cos uergens iudicandi munus obito, neq; bene- sentientib. de te gratificans ob beneuolen- tiam, neq; maleuolis resistens, propter inimi- citias: quoniam eiusdem est absurditatis, & secundum iniqua petentem dare litem, et si sit amicus, & iniuriam iusto inferre, et si sit inimi- cus, malū enim utrobicq; simile est tametsi in contrarijs inueniatur.

Intenta mēte auscultare debent rerū iudi- ces. Difficilis nanq; captu est iusti inuentio, fa- cileq; effugere solet non admodū attenden- teis, p̄ si prætermisā dicentiū eloquētia, di- ctorumq; neglecta uerisimilitudine, ad peni- tissimam intentionum profunditatem pene- trauerint, sic demum haurient, quod ab ip̄s quærifur, geminiq; in fontes erunt delicti, ne- que ipsi honestū prodendo, neq; alijs id ut cō- mittant concedendo.

καὶ εὖ λαβόντων. Ἡ τοῖς θεομίσις τῆς ἐπιείκους ἡγε- τήριον. Βεβαίαν ἔχει πρὸς τὴν ἑρα τῶν πλὴν ἐπι- δεῖν.

36. ἵνα τὸ ἑρατὸν τῆ βασιλείας ποιήσῃς ἀόιδυ- μον, ὅσω ἔχεις ἡγί τῶν ἐσσησίωον ἀμειρανόντων ὀργλῶ, ποσά τῶν ἔχεις καὶ ἡγί σου τὴ πλημμειλουῦ τὸ ἀξίον. εἰ εἰς γὰρ ἰσχύει τὸ γνῶν ὅσα τῶν ἡλιάν- τη καιροδίνων, εἰ μὴ λογιστὸς οὐκ ἔστι ὅζ αὐτοῦ τὴ πλημμειλουῦ τὸ ἡνὸς μὲν.

37. Ὁ μεγάλῃς ἡγεσίαις ὑπὸ λαβηλῶν, τὸν διοτή- ρα τῆ ἡγεσίαις μιμείδω ἡγί δὴ ἡμίμ. εἰ γὰρ πως τῶν εἰκόνα φέρει τὸ ὑπὸ πάντων θεῶν, καὶ δι' αὐτοῦ καπέχει τῶν ὑπὸ πάντων ἀρχλῶ, γνῶν τὸ ὅτι μάλι- στα τὸν θεὸν μιμῆσεται, γνῶν γνῶν ἡγεσίαις τὴ ἐλεῖν πρὸς ἡμῶν τὸν.

38. Ὑπὸ ἑρατὸν καὶ λίθον τίμιον, τῆ ἡνὸς ἡγε- τήριον πρὸς ἐπιείκους θεοσαυρίσων, τὸν καὶ ὡς κατὰ φραίνοντα τῆ ἐλπίδι τῆ μελλούσης ἀρχλαύσεως, καὶ καὶ κατὰ γλῶσσοντα τῆ πείρα τῆ ἡνὸς ἐπίσης μακαριότητι. τὰ δὲ νῦν πρὸς ἡμῶν ὡς ὅτι γνῶν ἡμῶν, μὴ τὸν πρὸς ἡμῶν.

39. Σπὸς δὲ λαμπροτάτης ἀμείβεθαι δια- ρεῖαις, ὡς μετ' ἡνὸς ἡγεσίαις τὰ παρὰ σου προσπῆρόντα. τὸ τὸν γὰρ ὡς τὸ ὅτι, καὶ τὸν ἀ- γαθῶν ἐπαυξήσεως ὡς τὸν ὀνομασίαν, καὶ ὅς τὸν πονη- ρὸς διδωθῆς μεταμαθεῖν τῶν κακίαν. τὸ γὰρ τὸν αὐτῶν ἀξίον ὡς μὴ τὰ αὐτὰ ἡγεσίαις, ἀγαθῶν ὅτι ἀδύνη.

40. Τιμιώτατον πάντων ὅτι ἡ βασιλεία. τότε δὲ μάλιστα βίβτον ὅτι, ὅταν ὁ ὅτι πρὸς ἐπιείκους τὸ ἑρατὸν, μὴ πρὸς αὐτὸ δὲ εἰκὸν βέβαιον, ἀλλὰ πρὸς ὡς εἰκὸν βλῆναι, τὸ ὡς ἀπὸ ἀδύνη, ὡς ὅτι ὅτι ἀπὸ ἀπὸ ἀδύνη, ὡς ὅτι φιλανδρῶσων, ὡς ὅτι εἰκὸν γνῶν ἐκνύμην.

41. ἵσως πρὸς τὴ φίλος καὶ ἔχθρὸς ποιῶν τὰς ἐπι- σεις, μὴ τὴν ἡνὸς κατεξίμην ὅτι τῶν ἡν- νοίαν, μὴ τὴν πρὸς δυσμενέσων ἀνδραστήμην ὅτι ἀ- πῆχθαι. ἐπειδὴ τῆ αὐτῆ ὅτι ἀπὸ πείρας, καὶ δι- καιοῦ τὸν ἀδικον, εἰ καὶ ὅτι ἐπαρχει, καὶ ἀ- δικῆν τὸν δίκαιον, εἰ καὶ ἔχθρὸς τυγχάνει. τὸ γὰρ ἡνὸν γνῶν ἀμφοτέρους ὅμοιον, ὡς γνῶν τοῖς ἡνὸς εὐρίσκηται.

42. Νουηχῶς ἀκροῦσθαι δὲ ὅς τῶν πραγμάτων ἡγεσίαις. διδύρατὸν γὰρ ὅτι ἡ δίκαιος ἐνρε- σις, βραδίως ἐκφύγουσα ὡς μὴ λίαν προσέχον- τας. ἀν δὲ καὶ τῶν λεγόντων ἀφῆντὸς δεινό- τητα, καὶ τῶν τῶν λεγομένων πρὸς τὸν πρῶτον τα, εἰς τὸ βῆθ τῶν νοημάτων ἐαυτὸν ἐμβάλω- σιν, ὅπως ἀνιμῶσονται. τὸ πρὸς αὐτῶν ζήτησιν, καὶ διπλῶν ἀμαρτίαν ἐκφύξουται, μὴ τὴν αὐτῶν τὸ κα- λὸν πρὸς δὲ ὄντῶν, μὴ τὴν ἀλλοῖς ὅτι δὲ ἡνὸς συγχα- ροῦντῶν.

ισαβ-

ισπεριμα τοις αεροις αμνησθη τα κερδορμα-
τα, δελεωποτα νικησεις τω δεσ αγαδοτητα. ο-
ου γαρ αν τις πωσιν εν γνη θεω εκ των αυτων, τα αυ-
τη πωσφειται μωδω. και ως εκ εσιν υπερβλυαι τη
ιδιαν εν τω αλιω σικαιω, πωλαμ βαυσοαν και και
την λιαν επωρομλου. ετως ε δε πτω αυτην βλη-
τω δεσ χρυσουτητα πωσ δυνωοικαις υπερβησον τη
αυθροωαι.

Αδ απ αυητος εστι εν δυνωοικαις ο πλεονη. εν τω
διδυνα γαρ λαμβανεται, και εν τω σπορπιζου
σιωαγεται. εδωρ ενωρ εν τη φυγη τα πλοσιφλω-
ρε βασιλδω, διδου πασι διαφιλως τοις αυτησι τησ
σθ. απειροπλασιαις γαρ εστις τας υπερ τωτων α-
μοιβας, εταν ελθω ο κειρος εν των οργων αυτηδ ο-
σιωσ.

Κοιμαλι δεσ πτω βασιλειαν λαβων, μισησαι
αυτην δι οργων αγαθων. ετι των αυ ποιων διωα
μλων ενωου, αλλ ε των αυ παδων δευλωων. η
γρη ενωμω εν των χρηματων διαφιλαιας αυεμπο-
δισωρ ετι πωσ τας των πωρητων δυνωοικαις.

Ωσ πορ εφθεκλωσ ενωι φουκ σωμαλι, ετω βα-
σιλευσ τω κοσμω ενωρησαι, ετω δεσ δελομ-
νω εσ στωργιαν των συμφεροντων. γρη μω αυ-
την, ως οικειων μελων, ετω αυτων αυθροωων
πρωοειμ, ινα πωσ ησσι εν κελωις, και μη πωσ-
ησσι εν κελωις.

Ασφαλεσ κτω ενωου εν σωτηριασ σου φυλα-
κω, η μη δεωποτε τινα των αυτων αυδικων. ο
γερ ινα μη αυδικων, εν εφοραται ινα, ε δε η μη
αδικων ασφαιλαιαν πωρησαι, η ουεργετην πολ-
λω πλωρ. η ασφαιλις γρη διδωσι, και η πωσ ε-
λις ε πωσ διδωσι.

Γινω τοις αυτωοικαις δυσεισασ βασιλδω, και
φοβερος εστι των αυρωχλω εν ησσιαις, η ποθενος
εστι των αυρωχλω εν δυνωοικαις, μη τε φωσ κατα-
φρονων εστι των ποδων, μη τε φωσ ησσιαιων
εστι των φωσων. αλλα η ημερον ενωρ αυτα φρονω-
των, η η αυτα φρονωτων ενωρ αυημερον.

Α τοις αυτωοικαις νομοθετησ εστι των λογων, πτω
τα πωλαβων απεισας εστι των οργων. ινα τοις
λογοις οισ πωσ εστις, η γρησ στωαγωνιζηται εσθ.
ετω γαρ διδωκωμω ενωρανω σου η ενωρησθ, ε λε-
γωμ πτωσικως, η ενωρησθω λογικως.

Πλωρ αγαπα βασιλδω γαλλωστατε, εδω λαμ-
βωνειμ ησσι σου χαριτας ικετηοντας, η πορ εδω
αυδωζοντας δωρεας σοι πωσφειρειμ. τοις η γαρ
οφαιλετις αμειβησ και βισασαι. οι δε σοι των οφαιλε-
των ποιδοι των οικειωμλων τα εσ αυτωσ γινωμικα,
και αμειβωμλων αγαθων αυτηδ οσει των φιλο-
δωων, η φιλανθρωπων σου στωσων.

43 Aequalia numero syderibus et si addideris
bona opera, no tamen ob id superabis dei bo-
nitatem. Quae cumq; enim quisquam obtulerit
deo, sua ipsi offeret ex suis. Et sicuti transili-
re uel antere nulli datur suam in sole umbra,
praeuenientem semper uel nimis properantem,
ita inseparabilem dei bonitatem, nulli bonis
operibus homines excedent.

44 Inexhausta sunt beneficentiae opes. Na lar-
giendo acquirunt, & dissipado colligunt.
Has tuo intus animo habes munificentiis me
Imperator, largire omnibus affatim petentib.
abs te. Infinita cuplas em p suis habebis remu-
nerationes, quu tempus reddendi uice uenerit.

45 Nutu dei regnum adeptus imitare eum bo-
nis operibus, quia inter eorum numerum pra-
tus es, beneficio qui afficere possunt, no qui
affici postulant, parata enim reru copie nul-
lum impedimentum esse potest, quo minus
conferantur in pauperes beneficia.

46 Sicut oculus innatus est corpori, ita Impe-
rator mundo adaptatus est, a deo datus pro
administratione eorum quae usui sunt. Opor-
tet igitur eu omnibus hominibus quasi pro-
prijis membris prospicere, ut proficiant in bo-
nis, neu malorum offensiculo illidantur.

47 Tutissimam arbitrare salutis tuae custodi-
am, nulla quenquam ex subditis afficere iniu-
ria: qui enim offendit, neminem, suspicioni ha-
bet neminem, quod si nulla quenquam affice-
re iniuria tutelam conciliat, longe beneficijs
collatis magis id praestabit. Nam ut tutelam
exhibet, ita charitatem non prodit.

48 Esto subditis piensissime Imperator, & for-
midabilis ob excellentiam potestatis, & ama-
bilis ob largitionem beneficentiae. Neq; for-
midinem contemnentis propter amorem, nec
item amorem negligens ob formidinem. Sed
tam mansuetudine pra te ferens haud asper-
nabilem, quam nimiam & aspernabilem fami-
liaritatem immiti seu eritate castigans.

49 Quae subditis uerbo quasi lege praescribis,
haec tu praeueniens re ipsa praestitisti, ut uer-
bis, quibus persuades, integra quoq; uita ad-
impleatur, sic enim commendabile tuum af-
feuerabis imperium, si & rationeris non si-
ne opere, & opereris non sine ratione.

50 Eos plus ama serenissime Imperator, acci-
pere abs te beneficia quae supplicat, quae tibi qui
contendunt offerre munera. His enim debi-
tor referendi gratiam efficeris, illi uero deum.
dant tibi uadem, uendicant tibi, pertinere que
ad se putantem, quae cumq; erga supplices co-
tuleris, & remunerantem bonis retributionib.
tuam tam pia, quam perhumanam intentionem.
Solis

